

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Dušíčkový průvod na hřbitov – setkání živých a zemřelých
Listopad 2022

Nedělní biblické růžence v říjnu, v měsíci Panny Marie růžencové

Dušíčkový průvod na hřbitov

SLŮVKO FARÁŘE

Z VÝŠKY

Občas jsem se před mnoha a mnoha lety v našem farním kostele sv. Matouše v Hati z přední lavičky pro děti otočil, abych zahlédl na kůru sedící muže, ať už starší, středního věku nebo i případně nějakého mladšího. Proč jsem se otáčel? Připadalo mi to totiž takové „chlopské“ na tom kůru sedět. Ale jako dítě jsem si mohl nechat zajít chuť. Kůr je pro chlapy!

Uteklo několik let a já po obdržení občanského průkazu na ten kůr začal chodit. Ze začátku jsem si připadal jako „borec“, ale postupem času jsem se posunoval ze zadních kůrových lavic dopředu, abych viděl především do presbytáře a na dění u oltáře. A souhrou okolností jako byla hlavně služba lektora (který čítává čtení nejen o nedělích) a vnitřní volání ke službě u oltáře (kněžství), jsem kůr opustil. Velmi silně mě také ovlivnilo několik manželských párů, později rodin s dětmi, které chtěly především na nedělních bohoslužbách být v kostele spolu, ať už vlevo nebo vpravo, vpředu nebo spíše vzadu – ale spolu. To byl pro mě nový svěží vítr v životě farnosti. Služba v pohraničních farnostech tento problém s místy „na výšinách“ většinou neznala, protože nás bylo zdatně méně a rozdrobit malé společenství se nám nechtělo...

Utekly roky. Změnily se počty praktikujících (návštěvou nedělní bohoslužby) farníků, ale některé návyky jsou odkázány k tomu, aby odešly spolu s těmi, kteří na nich lpí. Přiznávám, že je pro mě docela těžké vidět, jak do zákoutí oratoří v kostele svatého Martina stoupají po schodech malé děti, ať už samotné nebo v doprovodu dospělé osoby. Zda je přiznání polehčující okolností i v tomto případě, tím si nejsem zcela jist. Asi prostě budu narážet na omezenost svých pohledů na věc, protože pohledy rodičů nebo „do výšin chodičů“ neznám. Pravděpodobně mi nezbude, než sledovat, jak přibývá volných míst v lavicích chrámové lodi kostela na straně jedné a na straně druhé doufat, že starší kostelník bude v kondici, když zdolává schody, úklidové skupinky budou k věci mlčet a všichni se budeme mít rádi a dělat, že je vše v pořádku a jinak to ani přece nemůže být. Nebo možná může, ale potřebovalo by to změnu smýšlení. PKF

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 13. 10. 2022

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Pavel Burian, Jan Harazim, Marie Babíková, Otmar Diehel, Jan Adamík, Monika Hudeczková, Martin Chříbek. Hosté: V. Teper – stavební technik děkanátu Hlučín, Petr Bábík – kostelník ZÁ.
Přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Jednání:

2.etapa obnovy –**Nové dveře a repase dveří kostela sv. Martina v Dolním Benešově** je již dokončena, schází doplatit pouze poslední fakturu, která bude uhrazena až po opravě drobných nedodělků. Bude také instalováno nové Brano na hlavní vstupní dveře.

V. Teper (stavební technik) informoval farní radu o zpracovávání restaurátorských záměrů, potřebných k podání žádostí o dotace. Další etapou obnovy by byla oprava klenby v presbytáři u vstupu do kaple sv. Josefa včetně výmalby. Finanční odhad na tuto akci se pohybuje okolo 1 milionu korun.

V této souvislosti se farní rada dohodla na podání žádosti o příspěvek na Město Dolní Benešov do konce října letošního roku.

V kostele bude také provedena oprava schodů ke zvonům.

V letošním roce bude oceněn biskupem za dlouholetou záslušnou činnost ve prospěch farnosti pan Josef Zawadský, slavností mše se uskuteční v sobotu 15. 10. 2022 v katedrále Božského Spasitele v Ostravě.

Farní rada také projednávala možnost uskutečnění sbírky na topení, případně na elektřinu. Zatím se vyčká na vyúčtování a nastavení nových záloh. Bylo také farní radou doporučeno, aby v rámci šetření elektřinou nebyly zpřístupňovány dámská a pánská oratoř. Prosíme farníky, aby toto respektovali, v hlavní chrámové lodi je dostatek volných míst a svítit pro jednotlivce na oratoři je v současné době nadstandard.

V příštím roce bychom rádi obnovili sportovní a společenské akce organizované farností jako je fotbalový zápas kněží či oblíbená Šípková slavnost.

Byl projednán návrh několika farnic o pořízení jiného obrazu Božího Milosrdenství v kostele sv. Martina. Farní rada se rozhodla zachovat původní obraz, který je vyhotoven místním malířem a je tak originálnější než fotografie používané jinde.

OCENĚNÍ NEJEN BISKUPEM

Milí farníci,
v sobotu 16. října 2022 byl v katedrále Božského Spasitele v Ostravě oceněn biskupem Martinem Davidem náš farník p. Josef Zawadský. Jako hrdý patriot měl již od svého mládí velký osobní podíl na obnově a údržbě církevních objektů, na nichž mu vždy velmi záleželo. Svou ochotou byl také velkou oporou kněžím sloužícím v naší farnosti, a to nejen v době starostování, ale i v současné době. Jako stavební technik byl vždy velmi nápomocen při realizaci oprav církevních objektů především po stránce odborné, technické. Přispíval též moudrou radou či zajišťováním potřebné stavební dokumentace. Byl dlouholetým členem farní rady. Rád bych si touto cestou dovolil i vašim jménem poděkovat jmenovanému a popřát mu zdraví duše i těla, moudrost a Boží požehnání.

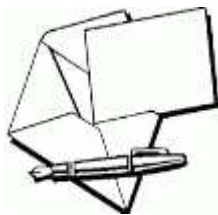
PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

HUBERTSKÁ MŠE

Zdá se mi, že poslední dobou jsme čím dál více zahlcování negativními zprávami z tisku, televize, internetu a jiných mediálních zdrojů. Jakoby ty dobré zprávy neexistovaly. A přesto se dějí – věci dobré, užitečné a krásné. Mizí však ochota je zveřejňovat, mluvit o nich, přemýšlet a sdílet je. A to je škoda. Říká se, že dobrých zpráv není nikdy dost. Chci se s vámi touto cestou podělit o jeden pěkný zážitek.

V neděli 30. října jsem měla možnost zúčastnit se v kostele sv. Petra a Pavla v Hradci nad Moravicí tzv. hubertské mše. Přijeli jsme včas a do začátku mše svaté zbývala ještě nějaká chvíle. Rozhodla jsem se pro procházku v zámeckém parku, který je nedaleko kostela. Otevřená zámecká brána mě zvala dál a já vstoupila. Šla jsem pomalu, nespěchala jsem a místy se zastavila. Obdivovala jsem nádherně zbarvenou podzimní krajinu, zalitou sluncem na modrém nebi. Brzy mě zaplavil pocit radosti, krásy a pokoje a sílila ve mně potřeba díky a vděčnosti Bohu za tuhle nádhernou podívanou. Bezděky jsem vyslala střelnou modlitbu k nebi. Takto naladěná jsem vstoupila do kostela a nesla si s sebou obraz tohoto prožitku. Právě probuzená potřeba díky silně souzněla se zpěvy hubertské mše. Po takto prožitém začátku dne jsem si domů odnášela dobrou náladu, která mi vydržela po celý den. A to je přece báječná zpráva! Alespoň pro mě byla.

Děkuji touto cestou zpěvákům a myslivcům z Dolního Benešova a Zábřehu za krásně provedenou hubertskou mši a přeji jim, aby si tuto tradici uchovali a dokázali ji předat další generaci.

AH

O RADOSTECH LIDSKÉ DUŠE – Péče o duši

Stokrát nic umořilo osla. /Lidové přísloví/

Tak, jako je úkolem historiků hledět zpět, je snahou všech lékařských oborů obracet se do budoucnosti a zajistit v ní člověku dlouhý a spokojený věk. Svým způsobem to platí i pro patologické anatomy, kteří jsou – podle mého názoru – něčím mezi zmíněnými historiky a lékaři. Hledají u mrtvých to, co kdysi bylo nemocné, aby se tím pro budoucnost poučili živí. Má-li být lidské tělo zítra zdravé, musí lékař léčit nemoc, která pacienta trápí už dnes.

Jiná je situace s lidskou duší. Má-li být duše zdravá dnes, musí se léčit všechno, čím trpěla včera. Je zde tedy rozdíl mezi „uzdravením k budoucnosti“ a „uzdravením od minulosti“. Jako všechno člověčí, může totiž onemocnět i lidská minulost.

Virové nákaze se říká hřích. Slovo staromódní, obsahově snad i vyčichlé, které pokud současníkovi ještě něčím voní, tak mu spíše páchne zatuchlinou muzea.

Oblast medicíny poskytuje ještě jiná přirovnání.

Například sklovina lidského zubu, která byla stvořena dokonale, je poškozována různými – jednou sladkými, podruhé kyselými „hříšky“, které po sobě zanechávají neviditelná, nepatrná a zatím ještě nebolestivá zranění. Ovšem shora uvedené přísloví o oslovi platí i zde, a tak můžeme říci, že stokrát kyselé umořilo sklovinu. Především jí nedělá dobře zanedbaná péče, tedy nepravidelné očišťování jejího povrchu od všeho, co na ní ulpívá a co jí škodí.

Také lidská duše byla stvořena dokonale, ale je denně poškozována i těmi nejmenšími hříchy, které na ní zanechávají nepatrná, neviditelná a zpočátku zatím ještě nebolestivá zranění. Ovšem přísloví, které hovoří o onom ušatém zvířeti, platí i pro duši.

K radosti lidské duše patří preventivní péče i léčba jí samotné. Přestože se ve zpodobnění někdy můžeme cítit jako na zubařském křesle, jde v obou případech o naprosto potřebnou léčbu. K tomu, aby byla méně bolestivá, je v obou případech důležitá prevence a pravidelné prohlídky.

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Virgil

Připomínka: 27. Listopadu

Postavení: biskup

Úmrtí: 784

Patron diecéze Salcburk, dětí, zejména při obtížných porodech

Atributy : biskup, model kostela, zeměkoule

ŽIVOTOPIS

Pocházel z Irska. Ve 43 letech přišel, již jako vzdělaný kněz, na franský Pipinův dvůr. Zde poznal zajatého vévodu Oatila (či Odila), za jehož osvobození se přimluvil a s ním pak na Pipinovo přání odešel do Bavor. Stal se biskupem v Salcburku, ač biskupské svěcení přijal o hodně později. Po různých potížích (souvisejících i s geografickým poznatkem) se zasloužil zejména o rozšíření křesťanství v Korutanech, šíření vzdělání, stavění chrámů, zvláště vybudování katedrály v Salcburku. Zemřel až v pokročilém věku, aniž by polevoval v biskupské horlivosti.

IRSKÝ GEOGRAF NA SALCBURSKÉM STOLCI

Narodil se kolem roku 700 jako potomek starého šlechtického rodu v Irsku a dostal jméno Fergal. To později zlatinil na Virgil. Irská církev byla tehdy formovaná kolem klášterů a jejich opatů. Virgil své vzdělání prý nejspíše získal v klášteře na Jónském ostrově.

Po přijetí kněžského svěcení přišel s několika krajany, mezi nimiž byli Alto a Lullus, kolem roku 742 na území západní Francie. V klášteře Quierzy-sur-Oise, ležícím 40 km západně od Laonu, se setkal s novým panovníkem Pipinem III. zv. Krátký, jenž se tam zastavil. Toto seznámení zřejmě ovlivnilo cíl cesty Virgila a napomohlo i tomu, že se mohl přimlouvat za bavorského vévodu Oatila, který byl držen v zajetí na franckém dvoře. Nakonec mu vymohl i svobodu a jejich přátelství mělo další význam.

Pipin III. se rozhodl Virgila dostat na biskupský stolec v Salcburku. Současně měl být i představeným opatství sv. Petra, které založil sv. Rupert (pam. 27. 3.). Virgil nabídky přijal. Mnohým však nebylo vhod jeho dynamické a často i přísné vystupování a snažili se jeho platnost zpochybnit. Snad i proto přijímal biskupské svěcení v Římě, a to až později.

Jisté neshody zapříčinila i vyšší vzdělanost a poznání, ke kterému Virgil došel. Proti všeobecně převládajícímu názoru, že země má tvar placky, Virgil tvrdil, že je kulatá. Z toho důvodu ho někteří obžalovali u biskupa Bonifáce (pam. 5. 6.). Ten Virgila vyzval, aby své domněnky odvolal. Nepomohlo to a tak Bonifác za účelem odstranění sporu prý v roce 748 požádal apoštolskou stolicí o rozhodnutí. Papež chtěl, pro svou nedostatečnou informovanost, aby se Virgil přišel obhájit nebo odvolat a pokud by učil bludům, měl v úmyslu ho i vyloučit z církve. Virgil se nakonec obhájl.

V biskupském úřadě se Virgil zaměřoval na náboženské vzdělávání, využívaje klášterů (mnichů z Innichenu a z Kremsmünsteru), a pomoc chudým. V Salcburku postavil katedrálu. Legenda uvádí, že při její stavbě každou sobotu večer dával Virgil na stavenišťe mísu s penězi, aby si každý dělník sám vzal mzdu, kterou si zaslouží. Z úcty k biskupovi si nikdo nevezl víc než bylo spravedlivé. Během Virgilovy působnosti se vztah lidí vůči němu měnil a jeho slovo se stávalo stále žádanějším.

Při vizitacích, ještě i na konci života, procestoval rozsáhlé území své diecéze, zejména Korutansko až k ústí Dravy do Dunaje. Dbal o správné hlásání katolické víry a šíření čínorodé lásky. Při návratu z poslední cesty, vědom si své vyčerpanosti,

mluvil o posledním spočinutí, které se vlivem následné nemoci rychle přiblížilo. Pohřben byl v katedrále, kterou vybudoval. Ta asi po 400 letech podlela požáru a po něm, údajně r. 1181, se nad očekávání našla Virgilova rakev. Následně se začaly dít zázraky a znovu rostla úcta k tomuto biskupovi. Mezi svaté byl zařazen v roce 1233 od papeže Řehoře IX. a v Římském kalendáři se ocitl po roce 1740.

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – podzim/zima 2022-23

12.11.: GARGOŠOVÁ	Šárka	30.12.: BILÍKOVÁ	Marcela
JALÚVKOVÁ	Jana	SCHMIEDHAMEROVÁ	Marcela
VITÁSKOVÁ	Pavla	PAVLENKOVÁ	Hana
GEBAUEROVÁ	Monika	FAIKOVÁ	Jana
PAVLÍKOVÁ	Karin	FAIKOVÁ	Renáta
DUMBROVSKÁ	Karla		
19.11.: ŠTADLEROVÁ	Krista	07.01.: VOJVODOVÁ	Karla
ŠVANČAROVÁ	Brigita	POSTULKOVÁ	Magdaléna
HUDECZKOVÁ	Monika	KOCUROVÁ	Růžena
PRCHALOVÁ	Jana	DEMBKOVÁ	Květa
REJOVÁ	Růžena	FUCHSOVÁ	Anna
PLZÁKOVÁ	Lenka	HALFAROVÁ	Kristina
HEINOVÁ	Marie		
26.11.: HARAZIMOVÁ	Karin	14.01.: BÍLÁ	Marie
HLUBKOVÁ	Eva	DUDOVÁ	Věra
LIŠKOVÁ	Lenka	DUDOVÁ	Lucie
TILLECZKOVÁ	Hana	CHRÍBKOVÁ	Martina
VAVŘÍNKOVÁ	Iveta	KALUŽOVÁ	Jana
BARÁNKOVÁ	Monika	TOBOLOVÁ	Kristina
		KRÁLOVÁ	Gabriela
03.12.: HLUBKOVÁ	Marie	21.01.: KUBÍKOVÁ	Terezie
MURCKOVÁ	Miluše	KUCHAŘOVÁ	Lucie
MURCKOVÁ	Eva	KUBÍKOVÁ	Michaela
WECZERKOVÁ	Leandra	JANEČKOVÁ	Magda
HARAZIMOVÁ	Hilda	HOLEČKOVÁ	Jana
		KARASOVÁ	Eva
10.12.: FOJTÍKOVÁ	Emilie	28.01.: MOHYLOVÁ	Eva
PRCHALOVÁ	Adlgunda	PAVLENKOVÁ	Dagmar
ONDERKOVÁ	Marie	VAVŘÍNKOVÁ	Ludmila
GAIDEČKOVÁ	Helena	HOLEČKOVÁ	Adolfina
ZLOTÁ	Helena	KUBÍNOVÁ	Štěpánka
NĚMCOVÁ	Marie	BENEŠOVÁ	Eva
17.12.: KOLMAJEROVÁ	Vladimíra	04.02.: HARTOŠOVÁ	Alexandra
KOLARŽÍKOVÁ	Hana	ŠIMŠOVÁ	Lucie
TULACHOVÁ	Jiřina	KRZYWOŇOVÁ	Martina
LELLKOVÁ	Zdeňka	KRETTKOVÁ	Romana
ŠENKYPLOVÁ	Eva	DIHLOVÁ	Renáta
NĚMCOVÁ	Helena	LECIÁNOVÁ	Hana
23.12.: ŠEBESTÍKOVÁ	Krista		
PORUBOVÁ	Helena		
DIEHLOVÁ	Liana		
SABAŠOVÁ	Anna		
THIEMLOVÁ	Anna		
KUPKOVÁ	Anna		

ZAPISOVÁNÍ INTENCÍ NA ROK 2023

(Intence = úmysl na mši svatou)

Zapisuje se v níže uvedených termínech a formách:

- *osobně na faře v úředních a večerních hodinách (do 19:00). Od poloviny prosince v zákristii kostela*
- *po telefonické domluvě (tel.: 731 534 093)*
- *e-mailem (rkf.dolnibenesov@doo.cz)*

V neděli NEZAPISUJEME!!!

Úmysly prosím napište na kousek papíru, kam také uveďte vaše příjmení, ulici a číslo domu nebo telefonní číslo. Úmysl pište krátce, jasně a výstižně! Církevní právo odmítá nejasné úmysly typu: „*Na jistý úmysl apod.*!“ Děkuji za vstřícnost.

TERMÍNY ZAPISOVÁNÍ:

Od 7.11. do 12.11.2022 se zapisují úmysly

VÝROČNÍ – zádušní mše svaté **1 rok** od úmrtí.

Od 14.11. do 19.11.2022 se zapisují úmysly

JUBILEJNÍ – životní jubilea, manželská jubilea

apod. Při změně času bohoslužby např. v sobotu

(běžný čas je 7:00) si **OSOBNĚ ZAJISTĚTE VARHANÍKA !!!**

Od 21.11.2022 – se zapisují **OSTATNÍ** úmysly na mše svaté.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

OTEC UTĚŠITEL

Už si nepamatuji na příjmení, ale všichni, kteří byli ve strašném soloveckém vězení, včetně nejodlehlejších pracovišť ztracených v hlubokých lesích, znali otce Nikodima jako „otce utěšitele“. Pektorál, štolu i roucha mu vzali. Nechali mu ale evangelium.

Talár si při práci v lese roztrhal až hrůza a musel si ho zkrátit. Kněžský biret, se kterým do vězení přišel, už dávno někam zmizel, a tak si otec Nikodim bělovlasou hlavu přikrýval baretem ruské armády, který mu bůhvídko daroval.

„Šaty nedělají člověka,“ usmíval se otec Nikodim, a co potřebuji, to mám v pořádku. Vyřezali mi dřevěný křížek, ten mám pod šaty na provázku, mám krátkou štolu z hadru a schránku na eucharistii z německého esšálku, s pěkným zavíracím víčkem.“

Otec Nikodim nikdy nic neodmítnul. Sloužil polohlasem prosebné a zádušní bohoslužby, zpovídal a rozdával přijímání. Neměl z toho strach a nebál se zpřísnění trestu. Celý svůj dlouhý život prožil s radostí. Tuto radost se snažil předávat každému, a proto mu říkali Utěšitel.

Na Vánoce se všech dvacet mužů na baráku domluvilo, že budou sloužit ještě za tmy mši, před svítáním, dokud budou zavřené dveře. Eskorta otevřela barák zrovna ve chvíli, kdy otec Nikodim zpíval se dvěma kozáky Sanktus. Ostatní stihli utéct, ale ti tři byli chyceni při činu.

„Co děláš, kněžoure, rozdáváš opium?“

Otec Nikodim neodpověděl. Všichni tři skončili v Sekiře. Na jaře jsem se zeptal jednoho z těch mála, kteří se odtud vrátili, jestli zná otce Nikodima. „Utěšitele? Kdo by ho na Sekiře neznal! Celé noci na hranicích vykládal svaté příběhy.“

„Na jakých hranicích?“

„Víte, v zimě se v kostele v Sikeře, kde jsou ti s nejtvrdějším režimem, netopí. Vezmou ti i oblečení a pokrývky. Tak jsme vymysleli takový systém: spí se na hranicích. Prostě se poskládáme jako polena, vždycky čtyři vedle sebe a na nich napříč další čtyři a tak dál. Nahoře se hranice zakryje vším, co je po ruce. Uvnitř se zahříváme dechem. Když se balík dobře zabalí, nikdo neumrzne. Hned po večerce se tak naskládáme, samozřejmě nedokážeme hned usnout. A tak posloucháme svaté příběhy otce Utěšitele a hned je nám lépe na duši.“

„Kdy mu vyprší trest?“

„Už mu vypršel. Zrovna na Velikonoce. Sloužil v noci v koutku ranní mši na Vzkříšení, vyměnil si s námi velikonoční polibek.“

Pak jsme si lehli do hranice, abychom ještě trochu spali a on nám vyprávěl příběh o Kristově vzkříšení. Ale ráno, když jsme hranici rozdělali, náš utěšitel nevstal. Třásli jsme s ním, aby se probudil, ale byl už studený. Pravděpodobně se udusil: byl ve spodní vrstvě. To se stává. Kolik lidí doprovázel při umírání v zimě a on musel odejít sám. Ale on vlastně doprovod nepotřeboval. Cestu znal sám.

Máš dvě možnosti jak šířit světlo, buď být lampou, která svítí, nebo zrcadlem, které světlo odráží.

VELEDÍLA

Abrahám byl starý;
Jáko b byl tlučhuba;
Lia byla ošklivá;
Josef byl sexuálně zneužívaný;
Mojžíš koktal;
Gedeon byl chudý jako myš;
Samson byl důvěřivý sukničkář;
Rachab byla nevěstka;
David byl zrádce a gauner;
Eliáš měl sebevražedné tendence;
Jeremiáš měl deprese;
Jonáš byl nesnášenlivý rasista;
Rút byla chudá vdova;
Jan Křtitel byl výstředník;
Petr byl výbušný a zbabělý;
Marta byla ustrašená;
Samařská žena se pět krát rozvedla;
Zacheus byl lakomý a nečestný;
Tomáš ničemu nevěřil;
Pavel byl protikřesťanský fundamentalista;
Timotej byl nesmělý a nejistý;
Ty jsi...ty

Ale Bůh, který všechny tyto lidi „k ničemu“ použil pro svoje Království, udělá veledílo i z tebe, když se přestaneš pořád na něco vymlouvat.

(Z knihy Bruna Ferrera „Balzám pro duši“ vydal Portál. v roce 2018) M. Ohřálová

Růžencová pobožnost

ŘÍJEN --měsíc růžencový, zasvěcený Matce Boží- Panně Marii.
Od pondělka do čtvrtku se v říjnu pravidelně scházejí zábřežské farnice u modlitby růžence v kostele sv. Urbana.

Pondělí. - radostný

Úterý. - bolestný

Středa. - slavný

Čtvrtek. - světla

Každý týden všechna čtyři tajemství.

A úmysly? Ty si dává ve své mysli každá za sebe.

MB

PRO ZASMÁNÍ

Manželka zastihne svého manžela v devět hodin, jak si v klidu popíjí kafe a čte noviny.

"Nemáš být náhodou už hodinu v práci?"

Manžel se rozkouká kolem sebe a pak vykřikne:

"Do háje! Já tam nejsem?"

Na chodníku před jedním italským klášterem se jednoho rána objevil chcíplý osel. Když se k němu dlouho nikdo nehlásil, poslal o tom opat zprávu na policii. Odsud však přišla odpověď:

„Zajišťování pohřbů je přece vaše záležitost.“

Opat bystře odpověděl:

„Jsme si vědomí této své povinnosti, vždy však předem informujeme příbuzné.“

V jednom rodinném domku náhle zazvoní exekutor.

Zevnitř se ozve: „Kdo je tam?“

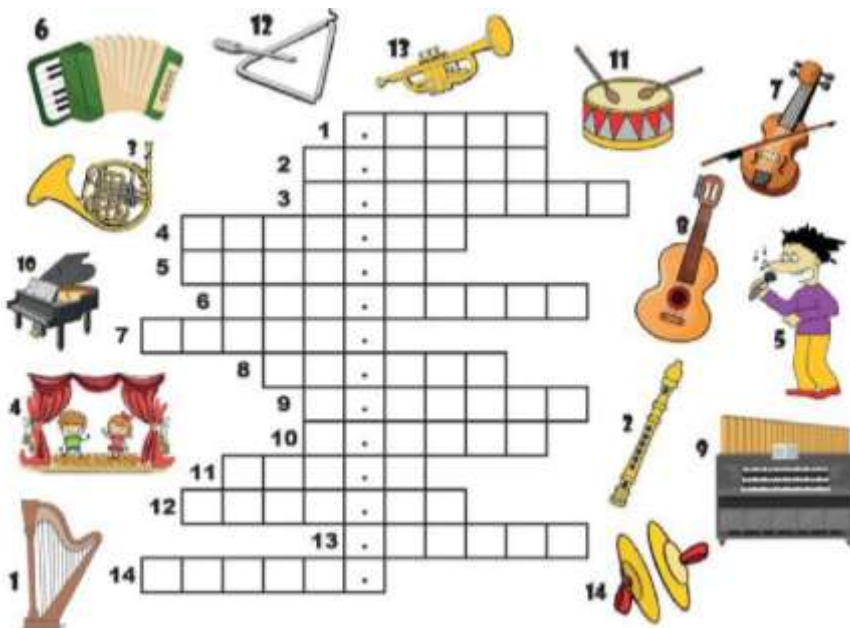
„Tady je exekutor.“

Po chvíli ticha se slabě ozve: „Nejsme doma.“

„Tak to máte pravdu, opravdu nejste.“

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „VESELÝ PODZIM“

SKRÝVAČKY – HLEDEJTE MĚSTA

V každé z následujících vět je ukryto jedno české nebo moravské město. Najdete je všechna?

Jeden si nechám a ostatní rozdám ostatním.

Lidé zlí nebo hloupí mohou být nebezpeční.

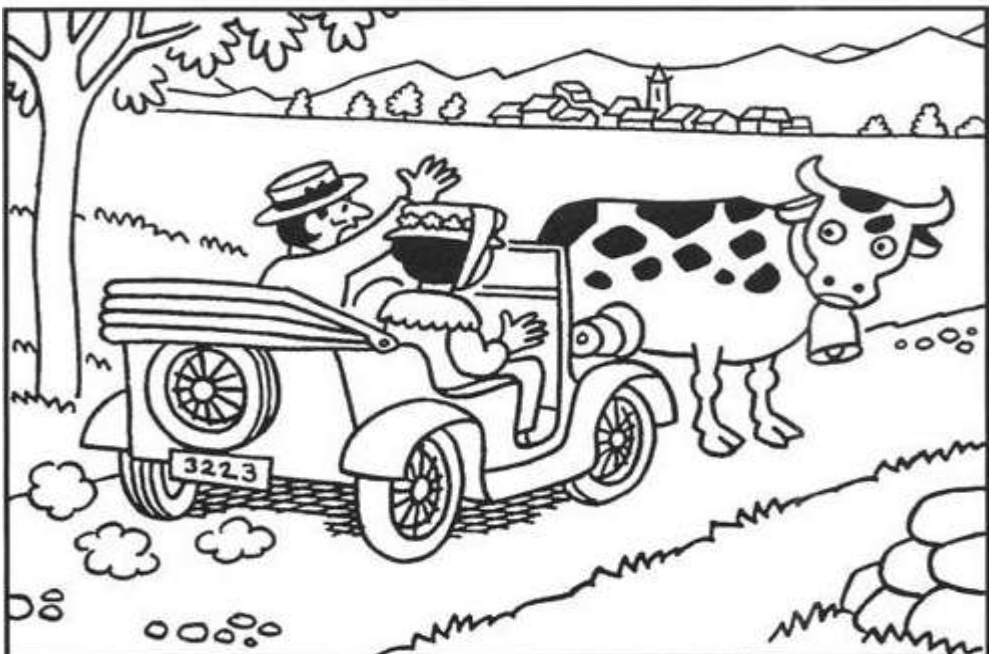
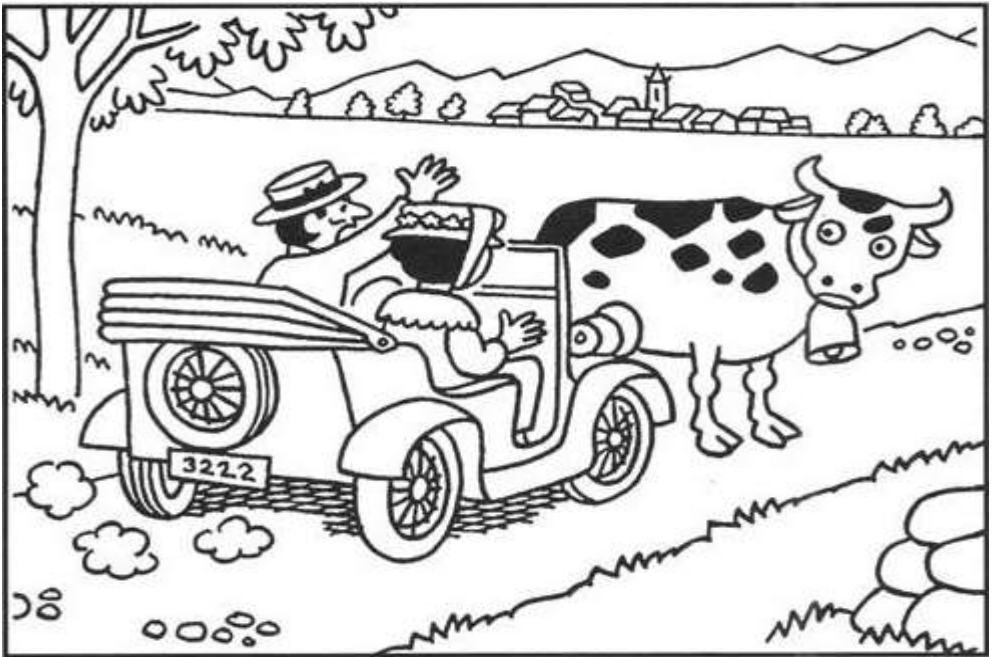
Luciano Pavarotti byl velkým operním zpěvákem.

Můj kamarád Artur Novotný by mě nikdy nezradil.

Dnes se mnou ven nepůjde, bolí ji hlava.

Během tělocviku jsi mrštný asi jako líná veš.

Najděte 7 rozdílů

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.11.	17.00	Za + Elišku Jiříkovou, manžela, syna a za + rodiče Ranošovy	
Út	8.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	9.11.	17.00	Za + Karla Gemsu (ned.70 let)	
Čt	10.11.	17.00	Za + Arnošta Pavlenku, rodinu Pavlenkovou a Pchálkovou	
Pá	11.11.	Záb 17.00	Za padlé a nezvěstné vojáky I. a II. světové války	
So	12.11.	7.00		
Ne	13.11.	7.00	Za + Ondřeje Vonglára (výroční) a za rodiče z obou stran	Krmáš
Ne	13.11.	Záb 8.30	Za + manžela, otce a přízeň	
Ne	13.11.	10.00	Poděkování P.Bohu za 80 let života, dar zdraví, za rodiče z ob...	Krmáš
Po	14.11.	17.00	Za manžele Hartošovy a syna	
Út	15.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	16.11.	17.00	Za Marii Balarinovou, manžela, za živou a + rodinu	
Čt	17.11.	17.00	Za Josefa Kubika, rodiče a za duše v očistci	
Pá	18.11.	Záb 17.00	Za přijaté milosti (60 let manželství), za dvoje rodiče, za živou ...	
So	19.11.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	20.11.	7.00	Úmysl zastupujícího kněze	
Ne	20.11.	Záb 8.30	Za Evalda Mrkvu – výroční	
Ne	20.11.	10.00	Za + rodiče z obou stran, bratra, sestru, manžela a za +++	
Po	21.11.	17.00	Za + Josefa Weczerka (10 let od +), syna Lukáše, dvoje rodiče...	
Út	22.11.	6.30	Za + plk. Jana Gašpírika, pplk. Jaromíra Hřivnáče ...	
St	23.11.	17.00	Za + rodiče Pavla a Adélu Hnilkovy a tři zete	
Čt	24.11.	17.00	Za + Ritu Gemsovou, manžela a syna Karla	
Pá	25.11.	Záb 17.00	Za Maxe Pačku, manželku, duše v očistci a za živou rodinu	
So	26.11.	7.00		
So	26.11.	ČK 16.00	Za rodiče Novákovy, Gaidečkovy, za živou a + rodinu a za +++	
Ne	27.11.	7.00	Za + Karla Pačku	1.adv.n.
Ne	27.11.	Záb 8.30	Za Antonína Balarina, švagra Josefa, dvoje rodiče, živou rod. ...	1.adv.n.
Ne	27.11.	10.00	Za živé a + farníky	1.adv.n.
Po	28.11.	17.00	Za + Andělu Čičákovou – měsíční	
Út	29.11.	6.30		
St	30.11.	17.00	Za + Juditu Balarinovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	1.12.	17.00	Za + Jána Valenta – měsíční	
Pá	2.12.	6.30	Za živé a + farníky	
Pá	2.12.	Záb 17.00	Za Annu Balarinovou, manžela, syna a duše v očistci	
So	3.12.	7.00	Za + Marii Moravcovou, dva manžely a příbuzenstvo	
Ne	4.12.	7.00	Poděkování za dar života a prosba o boží požehnání a ochranu	2.adv.n.
Ne	4.12.	Záb 8.30	Za Františka Dedka, manželku, syna a za živou rodinu	2.adv.n.
Ne	4.12.	10.00	Za + rodiče Ericha a Dagmar Gollovy	2.adv.n.

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka na KATOLICKÁ MÉDIA

– odesílá se celá na potřeby KM – neděle 13. 11. 2022

Sbírka na OPRAVY – neděle 20. 11. 2022

Člověk jako Boží obraz

Bůh stvořil člověka až „šestého dne“, posledního dne stvoření, aby žil na zemi s rostlinami a zvířaty, stvořenými mnohem dříve než on, a přece zcela „jiného“, mnohem vyššího. Stvořil Adama a Evu z lásky, aby se i oni měli rádi, byli si partnery, pomocníky a chválili Boha. Ke svému obrazu je stvořil: obdařil je rozumem, svobodnou vůlí a schopností milovat.

Největším úkolem člověka je růst v lásce k Bohu a k sobě navzájem. Lidé dokáží objevovat stále nové a nové věci, umí zkoumat zemi, užívat jejích darů a různě ji přetvářet. Mohou ji ale také ničit a znečišťovat. Právem se člověk považuje za „pána země“.

Nesmíme však zapomínat, že naše „velikost“ nám byla dána od Boha. Bůh rozhodl, že i když byli lidé stvořeni jako poslední, mají být prvními a nemají se starat s láskou jen o sebe, ale také o všechno na zemi.

Bůh dal člověku celý svět, aby nad ním panoval, dal mu svou důvěru, že nebude tento svět ničit, ale že dokáže s rostlinami i zvířaty zacházet zodpovědně. Věří, že bude život chránit, bránit a uchovávat pro další generace, které přijdou po něm. Muž a žena, jak byli stvořeni, společně zodpovídají za zemi.

„Pane, naše Země je jen malá hvězdička ve velkém vesmíru. Je na nás, abychom z ní udělali planetu, která nebude ničena válkami, trápena hladem a strachem, trhána v nesmyslném rozdělení podle ras, barvy, světového názoru. Dej nám odvahu a prozíravost, abychom už dnes začali pracovat na tom, aby naše děti a děti jejich jednou mohly s hrdostí nést jméno člověk.“

(modlitba OSN, převzato z kancionálu českých a moravských diecézí)

Věra Dudová, katechetka

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle.

Pietní akt při příležitosti Dne válečných veteránů

V úterý 8. 11. 2022 v 16.00 hod. na Městském hřbitově v Dolním Benešově.

vlast rodina čest mír
respekt úcta pokora

padlí hrdost vzpomínka
odvaha bratrství veterán sláva
váleka

Srdečně vás zveme k uctění památky válečných veteránů a obětí válek.

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917**